

AFFLIGEM

Candy Stockmans
Bemiddelaar Wijk-werken
Affligem

Willy Plas
Wijk-werker
Affligem

Marleen Wynant
Coördinator Wijk-werken
Haviland

Een gemeente waar Haviland ten volle z'n regionale rol speelt, is Affligem. Hier zijn we dan ook aan het juiste adres met onze vraag: hoe kun je vandaag zowel particulieren, onderwijsinstellingen, vzw's, OCMW's als medewerkers van een gemeente op een efficiënte manier bijstaan bij de uitvoering van allerlei alledaagse taken? Het woord is aan Marleen Wynant, Candy Stockmans en Willy Plas.

Willy, jij gaat al ruim twaalf jaar bij mensen aan huis om allerlei klusjes te doen. Vroeger deed je dat als PWA'er, vandaag als wijk-werker? Hoe ben jij eigenlijk in het PWA-systeem terechtgekomen? (PWA: Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap)

Willy: Al sinds m'n zestiende werkte ik in een meubelfabriek. Dat was best zware arbeid. Ik kreeg steeds meer rugklachten. Tot ik na verloop van tijd op een punt kwam dat m'n rugpijnen zo ernstig werden dat ik niet meer kon werken. Na een jaar ziekteverlof ben ik dan in de gemeente Liedekerke als PWA'er gestart. Dit statuut bood het grote voordeel dat ik maximaal 45 uur per maand mocht werken. Dit was opnieuw een werkritme dat ik aankon.

Eigen aan wijk-werken is het diverse takenpakket. Welke taken voer jij zoal voor jouw klanten uit?

Willy: Eigenlijk ben ik een klusjesman. In tegenstelling tot vele andere wijk-werkers doe ik bijvoorbeeld geen tuinonderhoud. Dat werk zou te belastend zijn voor m'n rug. Gelukkig ben ik vrij handig en ben ik goed in schilderen, behangen, laminaat leggen, spullen herstellen ... Dat zijn dan ook de taken waarvoor klanten me aanspreken.

“DE VRIENDSCHAP DIE IK VAN SOMMIGE MENSEN KRIJG, IS ONBETAALBAAR.”

Willy Plas

“IK HOU VAN DE AFWISSELING IN M'N JOB.”

Willy Plas

“HOE HOOG DE BERG OOK IS, ER IS ALTIJD EEN WEGGETJE DAT NAAR DE TOP LEIDT.”

Candy Stockmans

**“HAVILAND BIJDT
ONS EEN VEILIGE
THUISHAVEN.”**

Candy Stockmans

Op 1 januari 2018 maakte je de overstap van het PWA-stelsel naar het nieuwe wijk-werken. Wat betekent die overstap voor jou?

Willy: Met het nieuwe systeem verandert er niet zoveel voor mij. Vandaag mag ik wel 60 in plaats van 45 uur per maand werken. Maar voor de rest blijft alles bij het oude. Ik doe nog steeds hetzelfde werk. Het merendeel van mijn vaste klanten is ook overgestapt en betaalt me met wijk-werkcheques. Als ex-PWA'er mag ik tot mijn pensioen in dit systeem blijven werken. Dat is wel anders voor de nieuwe wijk-werkers. Zij moeten na één jaar doorstromen naar het gewone arbeidscircuit.

In de loop der jaren heb je een heuse band met je vaste klanten opgebouwd. De meeste klanten willen dan ook niemand anders in huis om bepaalde taken uit te voeren. Hoe ervaar jij die klantenrelatie?

Willy: Met meerdere mensen heb ik inderdaad in de loop der jaren een goede band opgebouwd. Bij sommigen ga ik al jaren. Bij hen ben ik kind aan huis. Er zijn zelfs klanten van wie ik een sleutel heb. Enkele van hen zijn echte vrienden geworden. De vriendschap die ik van die mensen krijg, is onbetaalbaar. Mijn vrouw heeft al eens een bos bloemen gekregen voor een klus die ik gedaan had. Met Nieuwjaar heb ik ook al eens een fles champagne gekregen. Uiteraard verwacht je dit niet, maar ik kan niet ontkennen dat ik zo'n attenties fijn vind. Omdat ik zo veel trouwe klanten heb, krijg ik er bijna nooit nieuwe klanten bij. Dat vind ik helemaal niet erg. Ik ben dan ook niet bang dat ik zonder werk zal vallen. Ik heb

nu al werk voor een heel jaar. Blijkbaar werkt mond-tot-mondreclame. Ik moet zelfs mensen weigeren omdat ik maar 60 uren mag werken. Het fijne aan wijk-werken is ook dat ik geen verre verplaatsingen hoef te maken. Mijn klanten komen bijna allemaal uit de buurt van Hekelgem. Mijn eerste verplaatsing is zeven kilometer.

Wijk-werken heeft niet alleen een economisch doel. Ook het sociale aspect mag niet onderschat worden. Hoe ervaar jij dat?

Willy: Jarenlang heb ik voor bazen gewerkt. Het voelde alsof m'n inspanningen niet gewaardeerd werden. Ik ging me steeds meer een machine voelen. Vandaag voelt dat heel anders. Ik krijg veel appreciatie van de mensen voor wie ik werk. Dat maakt dat ik m'n job heel graag doe. Wat een verschil met m'n laatste jaren in de fabriek. Toen ging ik echt met tegenzin werken. Naast de fijne contacten met m'n klanten is er nog een ander pluspunt: het is een job met veel afwisseling. Ook dat is voor mij een meerwaarde.

Het verhaal van Willy klinkt positief. Het kan lotgenoten inspireren.

Marleen: Absoluut. Het verhaal van Willy gaat over iemand die na een lichamelijk letsel en een periode van werkloosheid opnieuw een gelukkig mens is geworden. Willy heeft eerst maandenlang tevergeefs naar nieuw werk gezocht. Tot hij uiteindelijk opgevangen werd door het voormalige PWA-systeem. Vandaag, twaalf jaar later, beleeft hij opnieuw plezier aan z'n werk en is hij voor veel mensen de redder in nood. Wijk-werken heeft net

als doelstelling mensen zoals Willy nieuwe kansen aan te reiken. Door nieuwe werkervaringen op te doen, dienen er zich opnieuw kansen aan op de reguliere arbeidsmarkt. Wijk-werken kan echt mooie verhalen opleveren.

Willy, je werkt op een heel zelfstandige manier, maar dat betekent niet dat jij geen nood hebt aan goede administratieve ondersteuning. Kan een

wijk-werk-bemiddelaar zoals Candy Stockmans je daarbij helpen?

Willy: Candy maakt dat al mijn papierwerk, zoals de afrekening van m'n wijk-werkcheques, in orde is. Zo zorgt ze ervoor dat ik recht heb op een vrijstelling van een evaluatie van zoekgedrag naar werk. Omdat ik ondertussen al heel wat jaren met dit systeem ervaring heb, blijven mijn bezoekjes aan Candy eerder beperkt.

Candy: In principe stuur ik enkel mensen aan die daar echt nood aan hebben. Willy werkt heel zelfstandig. Zo beheert hij zijn planning zelf. Ook wat het aanbrengen van klanten betreft, hoef ik hem niet te helpen. Daarvoor zorgt hij zelf. Voor andere wijk-werkers die minder zelfstandig functioneren, werk ik onder meer weeschema's uit en zie ik erop toe dat ze klanten hebben. Tijdens de voormiddagen doe ik de permanentie van de wijk-werkkantoren in de gemeenten Ternat, Affligem, Roosdaal en Liedekerke. In de namiddagen werk ik op afspraak in de gemeenten of ga ik bij de mensen thuis die zich niet meer kunnen verplaatsen. Elke vrijdagmiddag staat

“WIJK-WERKEN LEVERT MOOIE VERHALEN.”

Marleen Wynant

een overlegmoment met Marleen in de kantoren van Haviland op de agenda.

Marleen, sinds april stuur jij als coördinator wijk-werken 24 gemeenten aan. Regelmatig heb je teamoverleg met de medewerkers van de VDAB. Hoe loopt dat?

Marleen: Voor onze regio heeft de VDAB zeven bemiddelaars wijk-werken ter beschikking gesteld. Ik stuur dit team aan. Het grote voordeel is dat wij samen effectief één team vormen. In het vroegere PWA-stelsel had je één PWA-beambte per gemeente. Een uitwisseling van ervaringen en bijspringen tijdens zitdagen was er toen amper. Gelukkig is dat veranderd. Maandelijks zijn er uitwisselingsmomenten. We komen dan samen bij Haviland om de dossiers te bespreken en de continuïteit ervan te garanderen.

Het overlegmoment dat Candy en ik elke vrijdagmiddag plannen, is nuttig. Vooral omdat wij bij vakantie of ziekte elkaar vervangen. Tijd nemen om gedachten en ervaringen met elkaar uit te wisselen, kan ik alleen maar aanraden. Een van mijn belangrijke taken is luisteren en raad geven aan bemiddelaars. Ik zie mezelf als hun klankbord. In onze job heb je met een heel divers publiek te maken en beleef je de gekste dingen. Hoe we daarmee omgaan? In mijn bureau hangt de volgende quote: ‘communicatie is de basis van een goede samenwerking’. Daar sta ik volledig achter.

Candy, jij bent ondertussen zes maanden aan de slag als bemiddelaar wijk-werken. Hoe ervaar je je job?

Candy: Als zeer positief. Voordien werkte ik 8 jaar in het

“COMMUNICATIE IS DE BASIS VAN EEN GOEDE SAMENWERKING.”

Marleen Wynant

onderwijs en 3 jaar voor de Colruyt Group. Daar miste ik het sociale contact. Vandaag ben ik als bemiddelaar wijk-werken voor de VDAB heel vaak ik contact met allerlei mensen. Die interactie met mensen geeft me energie. Ik ben dan ook supergemotiveerd. Natuurlijk zijn er al eens moeilijkere momenten, maar dan denk ik: hoe hoog de berg ook is, er is altijd een weggetje dat naar de top leidt. Er is maar één weg: de weg vooruit. Willy is daar een mooi voorbeeld van.

Voor Haviland is een project zoals wijk-werken heel belangrijk. Vooral in het kader van z'n verdere ontwikkeling als regionale partner van gemeenten. Hoe zou jij de meerwaarde van Haviland in dit project beschrijven?

Candy: Als VDAB-medewerker vind ik het belangrijk dat we met een partner als Haviland samenwerken. Op die manier staan we er niet alleen voor. Marleen en ik trekken aan hetzelfde zeel. Samen met de rest van het team proberen we er iets moois van te maken. We proberen onder meer het wijk-werken bekender te maken bij het brede publiek.

Daarnaast doen we er alles aan om dit project en de bijhorende dienstverlening in goede banen te leiden. Als regionale speler beschikt Haviland over meer mogelijkheden. Als cluster van een aantal gemeenten kan je meer werk en dus meer kansen aanbieden dan wanneer je dat helemaal op je eentje doet. Ik zie nog een andere belangrijke meerwaarde: Haviland biedt ons een duidelijk kader waarbinnen we kunnen werken. We weten ook dat we altijd bij onze contactpersonen terecht kunnen. Voor ons is Haviland dan ook een veilige thuishaven. Voor mij persoonlijk is vrijdagmiddag het moment waarop ik even thuis kom.

Marleen: De keuze voor de centralisatie van het wijk-werken binnen Haviland juich ik toe. Bovendien sluiten het sociale aspect en het doel van wijk-werken heel goed aan bij de visie van Haviland. Door regelmatig al onze gemeentelijke vertegenwoordigers bij Haviland uit te nodigen voor een overleg, worden onze lokale besturen actief betrokken bij onze werking. Zo leren ze ook de wijk-werking van hun buurgemeenten kennen. Dat kan een positieve stimulans zijn om nog meer wijk-werkers en klanten aan te trekken in heel de regio.